

உதயதாரகை—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

சும் புத்தகம். சஞ்சிகை அ.] துணைக்கூலி. சித்திரைமீ. உள் தேதிவியாழக்கிழமை Thursday, April 26, 1849. [Vol. IX. No. 8.]

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, exclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places and by the ordinary means of exchange, the Subscribers are invited to remit their subscriptions and remitting them together in a single postal note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms. Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type as Brevier size of seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

JAFENA—THE MISSIONARIES.

POINT PEDRO—Rev. E. J. ROBINSON.

GATTAVALY—Mr. J. WHITE.

TRINCOMALEE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—Messrs P. B. FERNANDES and SON.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

TRANQUEBAR—Mr. JEDDITH ADAMS.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MURRAY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COR.

[Lines in memory of Milewagana Mondr. the son of Ambalavana Mondr.]

இவை

உலோகவாகர வாசராகிய

அம்பலவாண முதலியார் புத்திரன் மயிலவாகனமுத

லியாருடைய தேசவியோக வாசரனாபக

நிமித்தம் கொத்த

செய்யுள்கள்.

நேரிசை வெண்பா.

கீலகத்திசேட்டங் கீளந்நபுத்தோன்பாதுட்
சிவந்திரையையாந் தோமதியின்—மேலுற்றுண்
அன்னமளித்தருள்வோனம்பலவாணன்பயந்த
மன்னன்மயிலவாகனன்.

இசைத்தமன் விருத்தம்.

திருமருவு சேசப்தமாயிரத்த தெண்ணாய்
செப்பரியவேண்ணுந்நிறை—செல்கின்ற கீ
லகத் திங்கையாழ்தங்குந் நேறியேழாநான்
கோன்றதாஞ்—சேவாரமம்போன்விமான
ஞ்சிறுக்குநாட்டியபரபக்கத்துறன்—திரிதி
மையினிற்றேற்றந்த சயமதியிலுங்கூர்ந்த
செவ்வி நற்காலியாதநிறை—நிரிபுதகை யுயர்கு
வச் சேட்டமுங் கூட்டிடுஞ் செய்யானனே
நிநாட்டமுஞ்—சித்திரக்கலியினோடு பத்தி
ரகையையாணி தேசிகிரேட்டமுமுளான்
—ருக்கோலமதிபனேன். மிக்கபுத்தம்பெற்
ந்நு திரவியக்குவைகளென்றன்—திவ
முக்குண வாகுலர்சிந்தைகளிகூர் விந்தி
மேதுதாசீலன்

மருமருவுவனசமோடு காலியுந்நாயினை
வாலியும்மயிலகலும்—வனமேவுகைதை
யிடையினவேளமிளவரிகண் மாயமீக்கோ
ன்மையோவே—வைகுமுத்திரவங்கையச்சி
மாமுதமாய் மன்னுயாழ்ப்போனைவைப்பி
ன்—மாளவீக்கமாயிலுது பேருவைகாரிவே
வனரோளியதெனமிளருவோன்—மதுரதமி
ழறையர்குமு வாதியாயிங்கிலிசு மண்டலிக
ர்களந்தமாய்—வருமன்னரின்விருது பல
கோளெனமிகமண்டு மான்டைகைமைபெய
மகிபுன்—மானவர்களதிரையித் ததிபெருமிய

த்தினோவோமுத்து முசித்தத்துதியினுன்—மா
சிவம்பலவாண முதலியாரோனுநாம மண்
டலங்கோண்டபுனிதன்

தருமருந்தியேனனெனவினிதளிக்கத்தல
த் தவர்புகழ்ச்பாரத்தினம்—சாந்தந்தவஞ்ச
மந் தயையரிதுதவான சகலவத்தமகுணரி
தி—சுருவஞானத்தயா பரனடியகத்திடை
த்தாபித்தவயர் பூபதி --- தரியலர்கள் சாட்
டியம் தேனுமந்தகாரத் தவிர்ந்திடவினக்கு
சான்றோன்—சைவமந்தகாலகரி தண்டமது
தாலே நிராகரணவிசயசிங்கம்—சாற்றுசத்தி
யவேத வாதாரததிமகவருளுரைதவாதத்
தங்கம்—சதுர்வேதசித்தந்தம்சமயதனாயிற்றிரு
ள்கடற்புடவிலங்குதபம்—தரணியோர்தரு
மரித் திலமிதனினிடுதி வாழ்கவெனநலிவி
சாகரம்

கருமருவுபலவயிர்க டனதுயிரதாமென
த் காத்திடுங்கருணைகரம்—கதிரை ததிகிர
னவோளிரிகரிகரிகலிரசு கமலசுப்பரகாரந்
கம்—காணொநிரதயம் கமலமுருலக்கலி
கையவிழுவோளிகாலாதபம்—கமையினிற்
கிலிசிறைவர் கருமமந்தனமண்டபக் காம
ருறுகண்மணி—கடமுனிதிராவிடமோடிங்
கிலிசிலக்கியலிலக்கனக்கடவுன்னமோகம்—
கருதுமயிலவாகன முதலியாரோனங்கிலு
ரேறிகலிரத்தனகிக்—கருணையச்சச்சிதான
ந்தவகிலகாலாதீதகார்த்தத்துவக்—காரணதிரி
த்துவைகத்துவக்கடவுடன் கழலிணைகண்
மருவினோனே.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னிமுடிசூடிப்புரப்புக்குமன்னவருந்
சோனிமுடிவலங்குந்நாற்றுஞ் சீனா—பின்முடியார்
அந்தார்துவனையாணிம்பலவாணன்
மைந்தாமயிலவாகன.

H. A. Wood.

எர்ப்பூட்டிருணக்கி.

சாத்திரம்பல்குறந்தானேமுதலெனத்தாரகைக்கு
நேத்திரம்போலநிற்குநவாயிந்திரேதரையோ
சாத்திரிமாபலர்சாற்றிவந்தசரித்திரத்ததை
குத்திரேயுரைப்பான்சூட்சமாயிதைச் சொல்லுவி
தே.

தாரகாபத்யே,

இவ்வருஷம் பஞ்சமும் நோயும் மழைத்தாழ்ச்சியு
ம் குத்திரனுக்குத் துக்கமும் உண்டெனச் சொல்லிய
சாத்திரிமார் நிற்கின் இதசெய்த தாரகைக்கேன்
அறிவிக் கவிலை. தாரகை தலையாறாக்கும் அறிவி
க்தமே. இவ்வருஷம் நயப்பற்ற காரியக்கவளைக் கேட்கு
ம் அறியாமையுள்ள சனைக்க கலங்கிப் பறப்பிக்க
றக்கேன.

குத்திரன்—இந்தமாமம் சித்திராமம், நான். தே
தி முன்னேம், கூ. நாயிகைக்கும், மகவ. நாயிகைக்
கும் இடையில கலப்பைச்சக்கரக்கோழியொன்ற
முலாட்சத்திரத்திலும் இராசகாலத்ததைத்தொட்ட
துனாசியிலும் அமரபக்கம் முற்போழத்திலும் ஆறும்
சகடமோகத்திலும், இரட்டித்தபக்கத்திலும் யானை
க் கரணத்திலும் எர்ப்பூட்டிக்கவங்குருகும்.

இரப்பூட்டிடவேன எர்ப்பூட்டிடச் சோபனமான
வெளையெனக்கூறு சாத்திரிமாடுவாருக்கள் பார
ங்குள் தேருக்கள். இதற்குப் பிராயச் சித்தம் ஏதென்
று கூறுங்கள்! உழவன் கொட்டைப்போட்டால்
மறுவருகும் எர்ப்பூட்டிலை நிக்கொளர் மாடுபோ
சம்போனல் பணமுள்ளவன் மறுமாடாருதல் வாங்
குவானே. சாத்திரம் மெய்யானல் கலப்பைக்கா
ர கலங்கப்போகாருக்கள். பின்னக்கு விவாயா
ட்டி கண்டெலிக்குச் சுவன் போதுமே உங்களுக்
குவனையாட்டு உழவர்களுக்கிடவரப்போதுதே. எ
ன்னெச்சொல்லாநிற்குதலும் கிரியாகுதல் சோன்
ளிகளில்லையே. எர்ப்பூட்டென்று சலரலத்திரி
கள். பண்ணக்காரம் பறந்துக்காக்கே, சாத்திரி

மார் சகலரும் கூடி யோசனைபண்ணி இன்னவே
ளைஎன்று பறைமுறைசெய்து இப்படிச்சோன்னில்
குட்டிச்சாத்திரிமார் கும்கொடுக்கேன.

மோன சாத்திரிமார்—இந்தமாமம், யன். தேதி செ
ளளிக்கிழமை இரவதானும் வழியானநாலல்லவே
என்செய்கோம் எனப் பெருமூச்செறிக்குக்கேன. இ
ன்னும் எர்ப்பூட்டாத உழவர் எர்ப்பூட்டும்படி குற்ற
மில்லாத நான் ஏதென்பதைத் தாரகைவழியாய் அ
றிவிப்புகள். அப்படித்தாரகாபதியற்காலும் தயவு
பண்ணி அறிவிக்கலாந் தாரகாபதியுடைய பூங்
கவனமும் மற்றுந்நுதலையாருடைய தோட்டமும் அ
திக செழிப்பாயிருக்கின்றனவே.

அதலால் உங்களுக்குள் எர்ப்பூட்ட நான் சொல்
லத்தக்க சாத்திரிமார் இருக்கின்றனோன்று நம்ப
வேணும். நாட்சொல்ல அதியாத சில சாத்திரி
மரால்தான் குத்திரனுக்குத் துக்கமும் விளைவின்
மையும் உண்டாவதற்குக்காரணமெனத் தெரிபுது.

இந்தமாமம், நான். தேதி எர்ப்பூட்டநான் முகித்ததங்
குத்திரசாத்திரிமார் பிராயச் சித்தந்தானுங்குறப்படி
ராத நானக்குற்த்த உழவனுக்கிடரை வந்துதவிந்
கப்போகந்தால் இது நஞ்சுபோட்ட குற்றத்திற்குச்
சரி. அப்படியல்லவா? அப்படிப்பட்ட குற்றத்தி
ற்கு என்ன ஆக்கண? எவ்வுபதே நேற்றொல்லப்
பட்ட சாத்திரிமாரைச் சமாதானக்கோட்டிற் துற
செபன்னுவது நலமல்லவா? இவர்களல்லவா தே
சசமாதானத்தைக் குழப்புகிறவர்கள். இரப்பூட்
பட்ட குட்டிச்சாத்திரிமார் முதியோர்செய்து நால்கவ
ளினங்கிப்படித்ததன்மேல் இவ்வேவையில உடன்ப
ட்டால் ஊர்ச்சகனம் பிழைக்கும், அல்லது மாட்டிக்
கொள்வார்களே.

தாரகாபதி இவ்வகையான சாத்திரிமாருக்கு ஏதே
ன் ஒரு படிப்புரை கூறும்படி மன்றாடிக் கேட்கிறேன்.
துணைக்கூலி இப்படிக்கு, உலேசலியன்
சித்திரை யி யன் மீச்யோவணச்சேரந்த
தேதி. கட்டைவெலியான்.

உலகத்துக்கொளியையும் மன்துர்க்கின் மன இ
ருளையும் நிக்க சத்திய வழியில் நலவந்துதம் உத்த
ம் சத்திய நேற்தவறு தாரகையாரே, உமக்குத்தாய்
மையான வந்தனம்.

கனம்பொருந்திய தாரகையாரே, நீரோ பொய்யை
ப்பகைத்து மெய்யைக்கொண்டேயமாகத்த தீடன்றி
வாளுக்குத்த தீடனான கோட்டையாய் இருக்கிறீர்.
உம்மை நம்பினவர்கள் யாரும் மோசம்போனதில்
லை. ஆகையால் நான் உமரிடம் அச்சமின்றி வா
த்தனநிதேன். தாம் தயவுசெய்து இதனையும் இ
ழமும் நிறுத்ததைத் தாம் தாமதமின்றிக் கொண்டேய
மாகும்படிக்குத் தாமமையாக மன்றாடிநிற்கிறேன்.

தீர்க்கோன மலையிலுள்ள சைவபிரபுக்களுக்கு ஓர்
பிரோட்டெஸ்டான்றன் எழுதும் நிகும்.

சைவசமையத் துணுக்கு அது வீண் பிறுத்து.
நேசமான சைவசமையப் பிரபுக்கள் உங்களுக்
கு மிகுந்த வந்தனம். நேசர்களை, நிக்கை, சாத்திர
த்தியாமம் உண்டென்று பலமுறைபுது சாத்திர நிக்
கள் தானே சாத்திரத்தியாமம் இல்லவையென்பதைக்
கிறிஸ்தவர்கள் மிகப்புகழ்ச் செய்தீர்கள். ஆ, இ
து மிகுந்த சந்தோஷத்தானே. இதைத் திருக்குமபெரு
ட்டி நேசர்களை, இச்செவைய இல்லவியல்வந்த கிறிஸ
தமான பிரபுவினுடனே சைவப்பிரபுக்கள் கூடி வித்
தியாமமிற் இங்கிலீயனானகளைப்போல மேலசை
பரப்பிப் போசனமையம் பண்ணின்ச் சந்தோஷத்தீர்க்
கோ. ஆ, ஆ, மிகுந்தச் சந்தோஷத்தானே. முதலாவது,
கிறிஸ்தவர்களுடனே சைவர் போசனம் பண்
ணுவது கூடாகாரியமென்றே, இத்தினின் சாநித்தி
யாச்சுக்கட்டு அறந்து, ஓர் ஆச்சரியத்தானே. நேச
மான பிரபுக்கள், நிக்கன் இதைச் சந்தியாமல் மற்
றவர்களை இகழ்ந்து பேசுவது அறியாமையல்லவோ!
நல்லதிருக்கட்டும்; இந்த லோகத்திலே கிறிஸ்தவர்க
ள் உங்களைத்திருத்தச் சந்தோஷிப்பது ஆச்சரியம
ல்ல.

தீரிலோகத்திலு அடங்கிய விசேஷத்திற் பரலோக
வாசிகள் உங்களைக்குறித்தச் சந்தோஷிப்பது மெட்டி
ருட்டு நிக்கன் இன் உங்களைத்தானே வஞ்சியாமல்
மனைத்திரப்பிக் குணப்பட்டு மெய்யான தேவனான
மது இரக்ககாரிய இயேசுக்கிறிஸ்தவரால் நல்
லொருக்கத்தெழ்த்தேடி. அவர்கள் நிரியிக்கப்பட்ட
ரட்சிப்பின் போசனப்படுத்தச்சேர ஓர் தனடெ

தூரதஷ்டி, கங்கண்ணாடி, பூதக்கண்ணாடி, தம்பனாடி

சகல, கெடுமெய்யுடையது, தாரத்திற்குப்பிற்பாற் பேச்சுக்கொள்ளுதலும், சீவனமெய்யிந்தும், அச்சுயிர்நீரம், சூரியகடிசாரம், நாழிகைவட்டம், மணக்கூடு, சூரியன்முதலான கிரகங்கள் ஒன்றை ஒன்று சூழ்ந்து நிற்கும்படி, புலனசாதத்திற் வானசாதத்திற் கருக்கடுத்த கோளங்கள் இவைகளைப்பற்றி அதிக விபரமாய் இதனடுத்த சஞ்சிகைக்கு எழுதி அனுப்புவோம்.

சாத்திரத்திற்குள்ளிற் மாட்சிமையை நிக்ங் அறிந்ததன்மேல் விக்கிரக சுவாமிகளை வணங்குவதிலும் ஐரோப்பையாரூடையே மேற்காட்டிய சூத்திரங்களை வணங்கினால் சற்றுத் தவறவையாயிருக்குமேயன்று சொல்லுவீர்கள். மேற்படி,

துமாசகம் (ஹு) இப்படித்த, கட்டைவேலியிருப்பை, மீ. நய. தே. கத்தம் உலவசியோன் மீ கட்டைவேலி. சீயோன் பள்ளிக்கடம், கந்தர் விரகத்தி.

[For the "Morning Star."]

MY DEAR STAR,
I beg to state that a man, after the death of his lawful wife, who left children behind her kept another woman as his handmaid, who by an unlawful connexion with this man, brought forth children and then died.

That the children by the two mothers have been in their father's house till marriageable and they were trained by him.

That their father acknowledges them all to be his own lawful children, likes to give them each a share in his hereditary and acquired property and proposes marriage to them. The children of the lawful wife neither allow their father to call the other children to be his own children or to give them a share in the above said property.

As many of your readers are lawyers, please insert this so that I may know whether the law will allow such fathers to call such children as their own and to give them a share in the property above said.

W. M. School Your dutiful Student
at Cattavelly, WALLIAR VETTYVALU.
14th Feb. 1849.

கனம்பொருந்திய உதயதாரைக்கு.

என்னருமையான தாரைகையே, ஒவ்வன் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி ஒரு பெண் வணிகவாகப்பண்ணிப் பின்வள்கள் பிறந்ததன்மேல் அவள் மனைவி இறக்க, அவன் வேறொருத்தியைக் கல்யாணம் எழுதித்தீறி வேலுக்காரிபோலிருந்தாலும் மனைவியை நிறைத்துப் போகும்பண்ணினதிலே பின்வள்கள் பிறந்தன. அதன் பின் இவளும் மரித்தாள். இவ்விதமாக பின்வள்களையும் இவளே கல்யாணம் முடித்துக்கொடுக்கும் படியும் மட்டுந் தன்னல்லாததில் வைத்துவளர்த்துப் பருவகாலத்தில் தன் பின்வள்களோடு கல்யாணமெழுத்துள்ளவளின் பின்வள்கள் பிறவைவளிடர்களாம். ஆதலால் தாரைகையே, வாசீப்பர்களில் அநேகர் நமது தேச நியாயப்பிரமாணத்தை வாசீத்தந்த நியாய சாத்திரிகளாயிருப்பதால் அவர்கள் நமது நியாயப்பிரமாணம் பிறந்த பின்வள்களை இம் மறுஷன் பின்வள்களென்றெழுதப்படவும் அவன் முதுசொம் தேட்டமான ஆலித்களில் பின்வளப்படுத்து வாங்கிக்கொள்ளவும் இடங்கொடுக்குமோவேன்பதைத்துவயுபண்ணி அறிவிக்கும்படி இத்தகைத் தங்கர் தாரைக்ககன் காட்டுவோம்.

இப்படித்த, உலவசியன் மீசியோன் பள்ளிக்கடம். துமாசகம் (ஹு) மாசி மர. வல்லியார். மஉ. தேதி, கட்டைவேலி. சேயுவேற்றுவேலு.

To the Editor of the Morning Star.

MY DEAR GENTLEMAN,

Is repentance a voluntary act of the mind and if so, does it not contradict the decrees of God? Be pleased to answer these inquiries and oblige your most obedient servant,
Cattavelly, SANNATAMBY
March 26th, 1849. AROONUGAM.

ANSWER.

All moral acts, are supposed to be voluntary. Repentance being a moral act, must therefore be voluntary. Every man knows that he is a free Agent, and that God's decrees do not interfere with his freedom. He is therefore justly made responsible for his conduct. God's decrees have a moral relation only to his own character, and His character is above our comprehension.

தாரைகையே,

மனந் திருப்பதிலும் மனதின் தன்னிட்டமானசெயலோ? அப்படியாகவே தேவ நியமம் என்பதை இவ்விட்டமான செயல் புரட்டாதோ என்ற வினாக்காரருக்கு விடை அருளுமேன்? துமாசகம் (ஹு) வைபவகுள் இப்படித்த, மாசி உஉ. தேதி. கட்டைவேலியிலிருக்கும் உலவசியன் மீசியோன் பள்ளிக்கடத்துமானுக்கன் சின்னத்தம்பி உடையார் குமாரன் ஆறுமுகம்.

உத்தரம்.

சகலவகையான சன்மார்க்க கிர்த்தியங்களும் மனதின் சுயாதினசெய்கைகளென்று உத்தேசிக்க வேண்டியது. மனத்திற்குப்பதிலும் ஒரு சன்மார்க்க கிர்த்தியமாயிருப்பதனால் அதுவும் மனதின் சுயாதினசெய்கையாயிருக்கவேண்டியது. தானே சுயாதினசெய்கையாயிருக்கவேண்டியது ஆகையால் தேவநியமத்திற்கும் இத்தகச் சுயாதினத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமில்லை. தான்செய்கிறகாரியத்திற்குத்தானே உத்தரவாளியாய் இருக்கலாம். தேவனிலட்சணத்தின் ஆழங்களை அறிக்கவா?

To the Editor of the Morning Star.

RESPECTED SIR,

May I request you to inform me what and how many are the passions of the soul, and whether they have any influence over the will?

I am, respected "Star,"

Your most obt. servant,

SANGARANADER SANNATAMBY.

W. M. School at Cattavelly.

உதயதாரைகையன் எட்டிற்றவர்களுக்கு.

கனம்பொருந்திய ஐயாவே, நமது இதயத்தின் குணத்தைங்கள் யாது? அவை எத்தனை? அக்குணத்தைங்கள் (passions) சித்தம் (will) என்பதற்கு மேல் அதிகாரமுள்ளவைகளோ என்பதை வினா இடங்கொடுங்கள். துமாசகம் (ஹு) மாசி இப்படித்த, சங்கரகுத்து கு. மர. மஉ. தேதி. மாரன் சின்னத்தம்பி. உலவசியன் மீசியோன் பள்ளிக்கடமானுக்கன்.

ANSWER.

You had better read some author on Moral Philosophy. Your questions go to deep into Metaphysics for the "Morning Star."

DEAR SIR,

I will thank you heartily to give me answers to the following verses or let them to be answered by any of your correspondents.

1st Timothy 4th chapter from the 1st till the 5th verse. "Now the spirit speaketh expressly to thee in the latter times some shall depart from the faith giving heed to seducing spirits and doctrines of devils speaking lies in hypocrisy having their conscience seared with a hot iron. Forbidding to marry and commanding to abstain from meats which God hath created to be received with thanksgiving of them which believe and know the truth. For every creature of God is good if it be received with thanksgiving. For it is sanctified by the word of God and prayer." Dear Sir, give me the best meaning of these verses that I may know it.

20th Nov. 1848

Balticotta.

ANSWER.

Paul is here foretelling Timothy of certain false doctrines, which in the latter times should be taught by some teachers who should depart from the true faith of the gospel. The false doctrines which Paul told Timothy these false teachers would inculcate, are two. 1. Forbidding to marry. 2. Commanding to abstain from meats. Now if you know of any priests who inculcate these doctrines, then probably they are the persons meant by Paul, and we ought to regard them as false teachers, who have departed from the faith.

அருமையான ஐயாவே வந்தனம்,

இனிவரும் கேள்விகளை அதாவது பின்னால் வருகின்ற வசனங்களினை நகுந்தது அல்லது அதன் பொருளை உமது விவரமையுடைய தாரைகையன் அல்லது வேறொருவராதல் அறிய விதிப்புகிறேன்.

ச. தீமோத்தேயு ச. அத்திரம், க. வசனத்துவந்தி.

ஐயாவே உமது விவரமையுடைய தாரைகையன் ஓர் கோணத்தில் இந்த வசனங்களையும் அதனது பொருளையும் பிரசுரத்தையும்படி தாமதமையுடனே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

துமாசகம் (ஹு) இப்படித்த, பி. தீ—ஏ. கார்த்திகை மீ. ஓர் மாணுக்கன், உயர் தேதி. வட்டுக்கோட்டை.

உத்தரம்.

பிற்காலங்களிலே, கவிசேஷத்திற்கு காணப்படும் உத்தம சத்திய விசுவாசத்தையும் மெய்தேவபத்தியையும் விட்டுவிடக்கூடாது துறையாகக் களைச் செய்து சபைப்படி புரட்டக் கள்ளப் போதனைகளைப் போதுவிடக் எழுப்புகின்ற கள்ளப் போதகரைப்பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும் என்று பவுல் இவ்வசனங்களைத் தீமோத்தேயுக்கு எழுதியுள்ளார். இக்கள்ளப்போதகர்கள் பிரதானமாக இக்காலத்தில் இரண்டு காரியங்களைச் சனங்களுக்குப் போதுவிடப்பார்கள். கவது. விவாகம்பண்ணிக்கூடாது என்று.

உவது. மாயிசுதாரத்தினைப்படிச் சப்பாருதென்றுந்தான். இவ்விதமான போதனைகளை நேரமான துருமார் போதுவிடக்கல், கள்ளப் போதகர்களைப் பவுல் கொண்டு ஆட்களாய்க்காது என்று திட்டமாயிருந்துகொள்ளும். அவர்களுக்கும் விவாகசத்தை விட்டுவிடக்கூடாதுபோதகர்களை நிறைண்டி நாம் அவர்களைக் கண்டிப்போம்.

To the Editor of the Morning Star.

MY DEAR GENTLEMAN,

Pray tell us how to engraft two or more branches of two or more trees in one tree, what in what, and in what season of the year and oblige you most obedient servant,
SANGARANADER SANNATAMBY
Wesleyan Mission Scholar at Cattavelly.

March 26,

1849.

ANSWER.

Grafting is practised in many different ways. The most common method in this country is that practised by Mr. Dyke's Gardener, which is called *grafting by approach*. Stocks (of mangoes for instance) are cultivated, and when about the size of a man's finger they are taken out of the ground with a body of earth sufficient to cover all their roots, put into baskets or chatties, and carried under the tree from which it is desired to take a graft. They are then elevated to the height of the scion or shoot, which it is proposed to engraft into the stock. The head or top of the stock is cut off with a sharp knife, so as to leave a long smooth slanting surface.—The scion or shoot, which should be about the same size with the stock, is cut at its heel in a similar manner, leaving however a slight connection with the parent tree to keep up its supply of food; the two surfaces of the head of the stock and the heel of the scion are brought together and being nicely adjusted, are tied together with any soft, pliable string, and plastered over with a mixture of dung and clayey earth, such as is used by natives to cover the wound of a tree. When the two parts are united, the scion is entirely separated from the parent tree, and the graft removed and planted out wherever it is wanted. A description of grafting is unsatisfactory to a beginner; he must see the thing done to learn how to do it; and we advise our Correspondent to call at the Cutchery Gardens and learn by practice of the person who is employed there for this purpose.

Grafting may be done at that season of the year when the sap of the trees is up—or when the bark freely leaves the wood.

A GOOD REASON TO SHOW THAT PETER IS NOT THE HEAD OF THE CHURCH.

SIR,

Though the Roman Catholics say that Peter is the head of the Church from Matthew 16th Chapter 18—20th verse, yet there is a reason to prevent that saying beside that reason which was given by the Morning Star to the question of E. J.—a. If the Roman Catholics take Matt. 16th Chapter 18—20th verse in literal meaning then they must take the fol-

lowing verse also in the same meaning, "He said unto Peter get thee behind me Satan, thou art an offence to me." By this verse we ought to understand that Peter is Satan, and Satan is the head of the Church, or else that Christ spoke to Peter in the former verse not in literal meaning but as a figurative speech.

I am yours, &c. A. B.

[For the Morning Star.]

A PEECE ON CHRISTIAN EDUCATION.

MY DEAR FRIENDS AND COUNTRYMEN,

May I be allowed to offer my heart-felt thanks to God, and the American and Wesleyan Missionaries for having made me something when I was nothing, and then to invite your attention to the subject which, I hope, will be useful to you and engage you to the mental and intellectual culture in the religious principles and in the art and sciences.

Indeed many a days I thought to write a few lines on the subject, but was prevented the doing so by various inconveniences, and now a favourable opportunity presents itself with no such inconveniences, and I presume therefore to write a few lines as the attending circumstances also whispers that you my friends will hearken to my advices that shall be given to you and be benefited by them.

And indeed the slight regard paid to Christian education at Cattavelly during the last five years and the gradual advancement of religious principles and scientific knowledge in the minds of the *disregarded pupils* that have been in the schools, in connection with the other changes that have taken place induce me to open my mind freely unto you and persuade your minds to the subject not theoretically but practically.

That when the Vadey Boy's English School was set on fire in July 1844, the Rev. P. Percival our superior, directed us to keep the School in the Wesleyan Mission House at Cattavelly until he fixes another convenient place by the public road-side, but to my great regret, I had only five boys from that high but broken school, who have gone through half of the Eng. Instructor, No. 1. and No. II., and after the lapse of about one or two months, I had from Vadey, Alway, Caravetty and Tunnaly, 50 boys, many of whom left the school when they were required to pay the school fee and the price of the book Instructor, No. I. I then got three pence from the boys monthly and even that with great difficulty; you see, my friends, the difficulties I had were three-fold, the difficulty of collecting boys, the school fee and the price of the book, and above all the difficulty in calling them into the Mission House which they supposed to be a residence of valiant devils, but by and by, the boys have used to come alone in the night, and many of them after night study, sleep there and so circumstances altered cases and at length many of them have paid three shillings, the school fee in two installments and bought school books, and even the Tamil Hymn books, all these worth two pounds ten shillings and three pence, and the school fee paid by them is fifteen shillings. I mean then to say, that a boy in the first class has spent three pounds five shillings and three pence beside his boarding expence. During the last five years, the statement does not at all rate them to a higher degree than they are as to their attainments. But they are a thousand times better and wiser than the pupils that are taught in heathen schools is admitted by you all.

Though it is not a strict order among us to force boys not to go to heathen temples, dances and to rub ashes, yet we hope many of them are truly convinced in their minds of the truth of the Bible, which they daily read after the commencement of the school as you engage your boys to read Nedvatham or any other books, and if the distinction of caste and marriage alliances are not the unconquerable enemies, we hope that many of their knees will be truly knelt down before the Prince and Saviour of our polluted hearts and acknowledge Him to be their Redeemer, and God. Only one boy was admitted into the church among 6 candidates. This is the case with the other educated young men of the Mission Schools at P. Pedro and Oodootpity, &c.

In turning over the school records that have been kept during the last five years, we have had only 150 boys and 50 girls in the Tamil school with a number of about 400 boys, including the present number of boys and girls in the two or three schools at Cattavelly. What number of boys and girls are there among a number of more than 15,000 souls in the parish of Cattavelly. Many of you are wealthy and of high caste and truly influential.—Will you send your children to the school?

We will not, because we have wealth—is the language of many. Mr. Cander Sandraver, the father-in-law of the Public Notary of Wadamartely a rich man is one of this class.

That the great change that has taken place in Ceylon after the English Government with the Christian religion and sciences is established, is a strong proof of the noble character of Christian education, and the

influence of such education in the minds of the educated, worthy the notice of you all. That no man of common sense deny the rapid, vivid and unceasing improvement of our countrymen, both in Christian education and civilization and in wealth. That whenever this education is deep rooted, there we find judicious arrangements and facilities to husband their respective calls which are essential both to the mental and bodily growth does not admit of any doubt. The above circumstances has made me to write and insist upon the point.

You know, my dear friends, that the missionaries have exhausted a large sum of money for your children and in order to instruct you in the word of God and the knowledge of general facts, and to turn your minds to the true, everlasting and only one God from your poly gods, and indeed they have sacrificed even their health to you for Christ's sake to carry on Christian education. The missionaries are our instructors. Instructors of the word of God, and of deep sciences. Sciences far superior than that of yours, and indeed, they are the ministers of the word of God the careful watcher of your souls. If you wish to know what their sciences are and of what advantage, I do earnestly refer you to read an address delivered by me on the subject when we were graduated, honorably dismissed from the Seminary in Nov. 1842, you will find the address in Vol. II. No. 24, of the "Star."

I am, My dear friends,
27th of March, 1849. } Your most Obedt Servt.
Cattavelly. } JOHN WHITE.

SOME QUESTIONS ON POPERY.

What dost thou say O Popery?
Dost thou say that thou art true? Dost thou say to worship idols? Dost thou say that they can help us? Dost thou say that there is a place called Purgatory? Dost thou say that priests must not marry? Dost thou say that it is sin? Dost thou say that we must confess only with priests? Dost thou say that the bread and wine which thou keep on thine altar when thy priests uttered a few words is turned to the true body and blood of Christ? Dost thou say that there is mortal and venial sin? Dost thou say that those who have venial sin goes to Purgatory? Dost thou say that thy priests can forgive sins? Dost thou not reject the Bible and if thou do reject the Bible how can thy doctrines stand? Dost thou say that thou art made by Jesus Christ and his Apostles? Do you not fear to say so? If you look at your own Bible 1st Timothy 3d Chap. from 2d till the 7th verse, you will find that it the priests marry, it is not sin. And if thou see James 5th Chap. 16th verse you will find that you must confess your faults one to another. And if thou see 1st Corinthians 10th Chap. 16th verse, you will say that the bread and wine which thou keep on thine altar is not turned to the true body and blood of Christ. And if thou see James 2d Chap. 10th verse, you will say that there is no mortal and venial sin, and thou sayest that those who have venial sin must go to Purgatory. I judge that there is no mortal and venial sin and if there is no mortal and venial sin then I judge that there is no Purgatory, and if thou see Hebrew 9th Chapter 27th verse, that is also another reason. It is true that Jesus Christ said to his Apostles "whose sins ye forgive it shall be forgiven." Can the priest do miracles as the Apostles? If they can do, then I can judge that the priests can forgive sins. You say these things against the Bible, then I know that you reject the Bible. Do you not fear God to reject the Bible? What dost thou say O Popery? Loose thyself so that every man may think in his own heart, the religion called Popery is not true and turn from his evil way and turn to the light which is the Religion of the Bible.
Jaffna, 25th Nov. } I am, dear Sir, yours, &c.
1849. } A PEACE MAKER.

[For the Morning Star.]

MY DEAR STAR,

Will you advocate for the four prisoners who are to be banished to foreign land with fetters and chains during their life time and will you whisper in the ears of the Law that these four criminals are as equally guilty in the late murder supposed and proved to be committed by them and two others who were with them to be hanged on the 20th of the month and are now released.

If the sentence passed against the six criminals by the Supreme Judge at the last Session and by other lawyers and juries of Jaffna be over-looked by the lawyers of Colombo; do you not see the misfortune of the four while their co-actors are released? My dear Star, be thou the compassionate Judge and make the six criminals to suffer the same punishment.
March 20, 1849. } I am my dear Star, yours, &c.
Cattavelly. } SIDAAMPARANADER CANDAEPER AND OTHERS.

MY DEAR SIR,

Be pleased to give me answers to the following questions, namely:—

A Roman Catholic boy asked me, are you a Protestant? I said yes. And he asked me, say your Apostles' Creed? And I said it. I said: "I believe on the Holy

Ghost, the holy Catholic church, the communion of saints," &c. When I reached this point, he immediately stopped me and said, you say that you believe our church, the communion of saints, then, you are not a protestant. I did not answer him; I did not know the meaning at that time; therefore, my dear Sir, tell me the meaning of "Catholic Church," and the "communion of saints," that I may answer him.
27th November, } I remain, yours sincerely,
1848. } A PROTESTANT.

ANSWER.

"Catholic Church" in the Apostles' Creed, is understood to mean—the universal Church—composed of all true Christians—and known to Christ. It does not mean Roman Church any more than it does the Armenian or Greek Church.—About "Communion of saints," see answer to another Correspondent, who asks the same question.

DEAR SIR,

I write this letter to publish in your Morning Star because Jaffna is full of Roman Catholics and are persisting. My friends are all perishing away by hearing the false doctrines of their Priests. They say that there is Purgatory. That there is mortal and venial sin. Why do they say so and add a sin to their own sin? St. James says that there is no mortal and venial sin. Is St. James a liar? If they say that he is a liar then they reject the Bible.

Dear Sir, if any body say that there is purgatory and say that there is mortal and venial sin is that sin? Will God punish for this? Let this be answered by any one whom I will think "a lover of truth."

25th Nov. } I remain, dear Sir, yours, &c.
1849. } A LOVER OF TRUTH.

ANSWER.

Ask your friends to prove from Scripture that there is a place called Purgatory and that God distinguishes sin into two kinds mortal and venial. If they cannot prove these doctrines from Scripture—ask them the meaning of Rev. xxii. 18. "If any man shall add unto these things, (i. e. the words of Scripture) God shall add unto him the plagues that are written in this Book"—and ask if those who add to the doctrines of Scripture are not exposed to the plagues here denounced against such persons?

To the Editor of the Morning Star,

Will you or any of your judicious readers have the goodness of answering the following queries. 1. What is the meaning of "I believe in . . . the communion of Saints" (a part of the Apostle's Creed.) 2. Do Protestants of all denominations attest that the Church of Rome is the "Babylon, spoken of in the Apocalypse?" 3. Do all Protestants admit that Roman Catholics may be saved? 4. Does every one who is a Christian know he is a Christian? 5. Are not those who have separated themselves from the Church (of England,) because their opinions, on points indifferent did not accord with the Church guilty of breaking the Christian unity?

I am Sir, yours, &c.

AN EARNEST INQUIRER

ANSWER.

1. What is technically meant by "the communion of saints" as used in the Apostles' Creed, we do not know. "Communion of saints" in a general sense, means that fellowship of Christians which is founded on the sympathy, love and common interest which all true Christians have in relation to Christ and the great truths of Christianity.

2.—We don't know.

3. Protestants believe the Bible.—The Bible declares that whosoever repenteth of his sins, (not, does penance, as the Romanists say) and believeth in Jesus Christ as the Son of God he shall be saved. The Protestants therefore believe the same; and if a Romanist truly repents and believes in Christ, Protestants believe he will be saved;—saved, mind you, not on account of his faith in the Roman Church, but on account of his faith in Christ.

4. Probably not.—There are many worthy Christian characters like Mr. Fearing, Mr. Ready to halt, Mr. Despondency and Mr. Feeble Mind, in Banyan's Pilgrim's Progress, who live godly lives, but are afflicted with doubts about the reality of their Christian character.

5. If a member of the Church of England is troubled in conscience at any of the requirements of that church, and knows of another body of Christians with whom he could more closely sympathise, he is at liberty, in our view, to separate himself from the one and join himself unto the other; and in so doing violates no Christian obligation.